

Motion till riksdagen 2024/25:3444

av **Gudrun Nordborg m.fl. (V)**

med anledning av prop. 2024/25:175 Hemliga och preventiva tvångsmedel när barn under 15 år begår brott

1 Innehållsförteckning

2	Förslag till riksdagsbeslut	1
3	Regeringens förslag.....	2
4	Vänsterpartiets ställningstagande.....	2
4.1	Vissa typer av hemliga tvångsmedel bör få användas mot barn under 15 år vid vissa allvarliga brott.....	3
4.2	Preventiva tvångsmedel bör inte användas mot barn under 15 år.....	5
4.3	Barns skyldighet att kvarstanna för förhör.....	6
4.4	Kvarhållande av barn för överlämning till t.ex. föräldrar eller socialtjänst	7
4.5	Ingen placering av barn i polisarrester	8

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår proposition 2024/25:175.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma till riksdagen med ett tidsbegränsat förslag om att vissa typer av hemliga tvångsmedel ska få användas mot barn under 15 år vid misstanke om vissa allvarliga brott och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till riksdagen om att barns kommunikation med föräldrar ska omfattas av förbud mot hemlig avlyssning och övervakning och tillkännager detta för regeringen.

4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till riksdagen som innebär att det ska krävas synnerliga skäl för att polisen ska kunna kvarhålla ett barn under 15 år under högst sex timmar för att kunna överlämna barnet till t.ex. föräldrar eller socialtjänst och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagändring som innebär att barn under 18 år aldrig ska placeras i polisarrester, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

3 Regeringens förslag

Regeringen föreslår i sin proposition att hemliga tvångsmedel ska få användas för att utreda vissa allvarliga brott där den skäligen misstänkte är under 15 år och att preventiva tvångsmedel ska få användas mot barn under 15 år för att förebygga, förhindra och upptäcka viss särskilt allvarlig brottslighet. Vidare föreslår regeringen att barn ska kunna hållas kvar i fler fall och under något längre tid än i dag för förhör eller i syfte att överlämnas till exempelvis föräldrar eller socialtjänst. Syftet är att stärka de brottsbekämpande myndigheternas förutsättningar att bekämpa allvarlig brottslighet som begås av barn. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 oktober 2025.

4 Vänsterpartiets ställningstagande

Vänsterpartiet instämmer i regeringens bedömning av den ytterst allvarliga situationen med skjutningar och sprängningar i den organiserade kriminella miljön. Trots att en nedgång av antalet skjutningar har noterats är det fortsatt fråga om ett stort antal skjutningar och avlidna i skjutningar årligen. Antalet sprängningar har också ökat markant under senare år. Detta våld drabbar helt oskyldiga människor på ett oacceptabelt sätt.

Att barn och unga används av de kriminella gängerna vid utförandet av brottsligheten är extra allvarligt. De kriminella nätverken är uppbyggda i hierarkiska åldersskikt där barn till stor del finns i utförarledet. De brottsbekämpande myndigheterna har även sett exempel på att barn ger andra barn i uppdrag att begå brott. På så sätt reduceras riskerna för de äldre aktörerna som finns högre upp i hierarkin. Barnen kan även ansvara för olika delmoment i ett större brottsupplägg, t.ex. att skaffa fram vapen eller sprängmedel eller ta hand om kläder och vapen efter en skjutning. Det är även vanligt att barn rekryteras enbart för att utföra en viss skjutning eller sprängning. Sådana morduppdrag lämnas inte sällan mot betalning, men det finns också exempel på barn som tar på sig ett sådant uppdrag för att stärka sin ställning i det kriminella nätverket. Ibland saknas helt en känd koppling mellan barnet och den som anstiftar brottet (Brottsförebyggande rådets rapport Barn och unga i kriminella nätverk 2023:13).

Barn under 15 år är i Sverige inte straffmyndiga och kan därför inte dömas för brott. När ett barn under 15 år misstänks för brott får därför inte en förundersökning inledas. I vissa fall finns det dock möjlighet för polisen att utreda brott där den misstänkte inte är straffmyndig, en s.k. § 31-utredning (31 § lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, LUL). Det centrala syftet med en § 31-utredning är att klarlägga barnets

behov av sociala insatser. Vidare finns det en möjlighet att pröva ett barns straffrättsliga skuld i domstol genom en s.k. bevistalan (38 § LUL). Vi har tidigare föreslagit och stått bakom regeringens förslag att utöka möjligheten till s.k. bevistalan, dvs. att allvarliga brott som begåtts av barn under 15 år ska kunna prövas i domstol i fler fall (mot. 2022/23:2359). När unga under 15 år begår brott är brottsoffret ofta ett annat barn. Det är i sådana fall extra viktigt att brott utreds, inte minst för att bringa klarhet i vad som skett för brottsoffrets skull men även för att unga personer som begått brott ska få nödvändig hjälp att inte fastna i kriminellt beteende.

Påföljdssystemets åldersgränser och särregleringen av straffmätning och påföljdsvälser ut som de gör av mycket goda skäl. Vi vill särskilt understryka vikten av att den särställning barn har och ska ha inom det straffrättsliga systemet inte får urvattnas. Påföljdssystemet för unga lagöverträdare är utformat utifrån att barn och ungdomar som har begått brott i första hand ska hållas utanför kriminalvården och i stället bli föremål för insatser inom socialtjänsten. Enligt Vänsterpartiet är straffmyndighetsåldern väl avvägd och barn som är under 18 år ska absolut inte hanteras inom kriminalvården. Vi ser däremot behov av nya ungdomspåföljder för barn över 15 år och är inte främmande för att det införs fler sådana som kan komplettera de redan befintliga. Förutsättningen är givetvis att de påföljder som införs är rättssäkra, särskilt anpassade för barn och unga och har ett tydligt behandlingsinriktat innehåll. Vi anser även att det återfallsförebyggande arbetet gentemot unga lagöverträdare bör förstärkas.

När det gäller barn under 15 år måste arbetet framför allt inriktas på att minska nyrekryteringen in i kriminalitet. Det brottsförebyggande arbetet börjar med en väl utbyggd välfärd för alla, även i socialt eftersatta områden. Om skolan, fritidsaktiviteter och samhället i övrigt fungerar väl så minskar möjligheterna att rekrytera barn och ungdomar in i kriminalitet. Skola och fritidsverksamheter behöver få bättre resurser, likaså socialtjänsten. Barn och ungdomar måste få möjligheter till kommunalt stödda fritidsaktiviteter, skolan måste få bättre resurser för att stödja elever som behöver det för att klara betygen och socialtjänsten behöver förstärkas med tillräckliga resurser och kunskap för att arbeta både förebyggande och med barnskydd. Samtidigt kan vissa straffrättsliga bestämmelser behöva ändras. Vänsterpartiet föreslog i samband med regeringens förslag om att göra det straffbart att involvera personer under 18 år i brott eller brottslig verksamhet att i stället utvidga straffbestämmelsen om människoexploatering i 4 kap. 1 b § BrB så att den även omfattar exploatering i brottslig verksamhet. Detta för att tydliggöra att barn ofta är både brottsoffer och misstänkta för brott samtidigt (mot. 2022/23:2333). I vissa delar står vi bakom den nu aktuella propositionen. Här nedan redogör vi för vår inställning till de viktigaste delarna av regeringens förslag.

4.1 Vissa typer av hemliga tvångsmedel bör få användas mot barn under 15 år vid vissa allvarliga brott

Regeringen föreslår i sin proposition att hemliga tvångsmedel, dvs. hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation, hemlig övervakning av elektronisk kommunikation, hemlig kameraövervakning, hemlig rumsavlyssning, hemlig dataavläsning och postkontroll, ska få användas för att utreda brott som begås av barn som inte uppnått straffbar ålder.

Enligt förslaget ska hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation, hemlig övervakning av elektronisk kommunikation, hemlig kameraövervakning och hemlig dataavläsning som inte gäller rumsavlyssningsuppgifter få användas i en utredning mot någon som är skäligen misstänkt för att före 15 års ålder ha begått ett brott för vilket det inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i fyra år, grov utpressning, mordbrand, allmänfarlig ödeläggelse, sabotage, grovt sabotage samt vissa andra allmänfarliga brott som innefattar sabotage, grovt övergrepp i rättssak, grovt narkotikabrott eller grov narkotikasmuggling, vissa brott enligt terroristbrottslagen, försök, förberedelse eller stämpling till dessa brott, eller ett annat brott, om det *kan antas* att brottets straffvärde överstiger fängelse i fyra år.

Regeringen föreslår även att *hemlig rumsavlyssning och hemlig dataavläsning som gäller rumsavlyssningsuppgifter* ska få användas i en utredning mot någon som är skäligen misstänkt för att före 15 års ålder ha begått ett brott för vilket det inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i fem år, människorov, grovt vapenbrott eller grov vapensmuggling, grovt brott mot tillståndsplikten för explosiva varor enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor eller grov smuggling av explosiv vara, terroristbrott, försök, förberedelse eller stämpling till dessa brott, eller ett annat brott, om det *kan antas* att brottets *straffvärde* överstiger fängelse i fem år.

Den mycket allvarliga situationen där även barn under 15 år utnyttjas för att utföra bl.a. skjutningar och sprängningar gör att vi inser att de brottsbekämpande myndigheterna behöver kunna använda tvångsmedel vid utredning av brotten. Vi vill dock att möjligheterna ska begränsas jämfört med regeringens förslag så att detta blir mer proportionerligt och uppfyller kraven på barns särskilda rättigheter. Vi föreslår därför att *vissa typer av hemliga tvångsmedel* mot barn under 15 år ska få användas *vid vissa särskilt allvarliga brott*. Hemlig rumsavlyssning och motsvarande hemlig dataavläsning anser vi inte över huvud taget ska kunna användas mot barn under 15 år eftersom hemlig rumsavlyssning är ett så pass integritetskränkande tvångsmedel.

Vi föreslår att regeringen ska återkomma med en tydligare specificerad och mer begränsad brottskatalog (förslagsvis mord, försök till mord, grov misshandel, människorov, grova vapen- och narkotikabrott och andra brott som på ett tydligt sätt är kopplade till gängkriminalitet och sprängningar och skjutningar). Vidare vill vi inte heller ha någon s.k. straffvärdesventil, dvs. att de hemliga tvångsmedlen ska kunna användas om det *kan antas* att brottets *straffvärde* överstiger fängelse i fyra år.

Integritetsskyddsmyndigheten har i sitt remissvar framfört liknande synpunkter. Myndigheten ser en risk med att tillämpningsområdet för de hemliga tvångsmedlen kan komma att utökas till följd av den översyn av straffskalorna som pågår och att det bör övervägas att använda särskilda brottskataloger för att avgränsa tillämpningsområdet. Enligt myndigheten skulle en sådan lösning skapa en förutsägbarhet och tydlighet samt minska integritetsriskerna eftersom varje brott skulle behöva bedömas vart för sig. Även Stockholms universitet (juridiska fakultetsnämnden) anser att förslaget är känsligt för pågående och kommande påföljdsreformer och anger att det är en lagtekniskt inkoherent lösning att använda straffvärdet som måttstock för tvångsmedelsanvändning mot barn som inte uppnått straffbar ålder.

Vidare föreslår utredning SOU 2024:93 ingen straffvärdesventil utan ett mer begränsat tillämpningsområde som omfattar brott med ett minimistraff på fyra års fängelse, vissa brott enligt terroristbrottslagen samt försök, förberedelse och stämpling till sådana brott. Att Polismyndigheten framfört önskemål om en straffvärdesventil är enligt vår mening inte tillräckligt tungt vägande skäl för att införa en sådan.

Stockholms tingsrätt saknar överväganden om en begränsning av avlyssning av samtal och annan kommunikation mellan barnet och barnets föräldrar. Enligt tingsrätten framstår det ur ett barnperspektiv som mer sannolikt att barnet vänder sig till sina föräldrar i förtroende än till en präst, advokat eller liknande samtidigt som närstående är särreglerade vad avser vittnesplikten.

Trots att närstående särregleras när det gäller vittnesplikten finns det i dag inget avlyssnings- eller övervakningsförbud som gäller vid användning av hemliga tvångsmedel som tar sikte på kommunikation mellan närstående. Det tidigare förbudet mot att beslagta meddelanden mellan en misstänkt och en närstående avskaffades 2022. Vänsterpartiet stod bakom regeringens förslag i den delen (mot. 2021/22:4407, prop. 2021/22:119). Vi anser dock att det nu aktuella förslaget om att använda hemliga tvångsmedel mot barn under 15 år gör att en särskild regel som värnar barns kommunikation med föräldrar måste införas.

Regeringens förslag är tidsbegränsat till fem år, vilket är positivt. Noterbart är att det även pågår en utvärdering av regleringen av hemliga och preventiva tvångsmedel (dir. 2025:12, Ju 2025:04), vilket Vänsterpartiet krävt sedan länge (se t.ex. mot. 2021/22:462). Utredningen ska redovisa sitt uppdrag senast den 29 maj 2026, alltså innan det tidsbegränsade förslaget ska utvärderas. Det är av yttersta vikt att den tidsbegränsade möjligheten att använda vissa tvångsmedel mot barn vid allvarliga brott inte förlängs längre än absolut nödvändigt.

Riksdagen bör avslå proposition 2024/25:175. Detta bör riksdagen besluta.

Regeringen bör återkomma till riksdagen med ett tidsbegränsat förslag om att vissa typer av hemliga tvångsmedel ska få användas mot barn under 15 år vid misstanke om vissa allvarliga brott. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Regeringen bör återkomma med förslag till riksdagen om att barns kommunikation med föräldrar ska omfattas av förbud mot hemlig avlyssning och övervakning. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

4.2 Preventiva tvångsmedel bör inte användas mot barn under 15 år

Regeringen föreslår även att *preventiva tvångsmedel* ska få användas mot barn som inte uppnått straffbar ålder för att förebygga, förhindra eller upptäcka allvarliga brott. Utredningen föreslår dock endast en möjlighet för *Säkerhetspolisen* att använda preventiva tvångsmedel enligt preventivlagen och hemlig dataavläsning i preventivlagsfallen mot barn under 15 år.

Ett antal remissinstanser, bl.a. Fryshuset, Stiftelsen för Internetinfrastruktur (Internetstiftelsen), Stockholms universitet (kriminologiska institutionen), Svea hovrätt och Sveriges advokatsamfund, avstyrker *utredningens* förslag. Huvudinvändningarna är att behovet inte är tillräckligt utrett och att det är tveksamt vilken nytta förslaget kommer att medföra. JO avstyrker förslaget i fråga om inhämtningslagen av motsvarande skäl. Internetstiftelsen instämmer i utredningens bedömning att Polismyndigheten inte bör ges möjlighet att använda preventiva tvångsmedel mot barn under 15 år. Linköpings universitet (Barnafriid – Nationellt kunskapscentrum) anför att förslaget om hemliga tvångsmedel mot barn i brottsutredningar bör utvärderas innan förslaget om preventiva tvångsmedel kan bli aktuellt.

I dag finns det stora möjligheter för de brottsbekämpande myndigheterna att använda såväl tvångsmedel som hemliga tvångsmedel både vid utredning av brott och i förebyggande, preventivt syfte då personer är över 15 år. Möjligheterna att använda preventiva tvångsmedel regleras i den s.k. preventivlagen, den s.k. inhämtningslagen och lagen om hemlig dataavläsning (de s.k. preventivlagsfallen respektive inhämtningslagsfallen). I inhämtningslagsfallen görs det möjligt att hämta in uppgifter om meddelanden som överförs eller har överförts i ett elektroniskt kommunikationsnät och lokaliseringssuppgifter för elektronisk kommunikationsutrustning. I inhämtningslagen uppställs inte något krav på misstanke om brott, utan uppgifter får hämtas in om åtgärden är av särskild vikt för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar vissa särskilt angivna brott. Lagregleringen på tvångsmedelsområdet har utökats i snabb takt, vilket har medfört att den är mycket komplicerad och svåröverskådlig.

När det gäller de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet anger varken inhämtningslagen, preventivlagen eller lagen om hemlig dataavläsning uttryckligen att tvångsmedlen får eller inte får användas mot barn under 15 år. I tidigare förarbeten finns det inte några överväganden om huruvida preventiva tvångsmedel får användas mot barn under 15 år. LUL är inte tillämplig i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet. Utredningen gör därför bedömningen att det krävs uttryckligt lagstöd för att preventiva tvångsmedel ska få användas mot barn under 15 år.

Vänsterpartiet avstyrker förslaget om att använda preventiva tvångsmedel mot barn under 15 år, dvs. i förebyggande syfte utan krav på misstanke om brott. Brottsmisstanke bör enligt vår mening som huvudregel krävas för att använda hemliga tvångsmedel, i synnerhet mot barn under 15 år som inte är straffmyndiga.

4.3 Barns skyldighet att kvarstanna för förhör

Regeringen föreslår i sin proposition att den som är under 15 år och kan misstänkas för brott är skyldig att, utöver inledande tre timmar, stanna kvar för förhör ytterligare sex timmar om det är av synnerlig vikt för utredningen.

Stiftelsen Allmänna Barnhuset, Institutet för mänskliga rättigheter, Rädda Barnen, Linköpings universitet (Barnafriid – Nationellt kunskapscentrum), Stockholms universitet (kriminologiska institutionen), Ecpat Sverige, Fryshuset och Unicef Sverige avstyrker förslaget. Flera av remissinstanserna framför att den tidsfrist som finns i dag bör kunna hållas med utökade resurser. Även Barnombudsmannen är tveksam till förslaget och framhåller att det är samhällets ansvar att säkerställa en organisation som möjliggör att t.ex. socialtjänst och juridiska biträden kan inställa sig till förhöret med kort varsel och att brister i detta hänseende inte bör drabba barnet. Sveriges advokatsamfund understryker vikten av att brottsutredande myndigheter hanterar ärendena mycket skyndsamt. Institutet för mänskliga rättigheter påpekar att tidsfristerna för barn och vuxna genom förslaget blir väldigt lika. Stiftelsen Allmänna Barnhuset anser att förslaget riskerar att skapa en struktur där alla barn får stanna kvar för förhör under en längre tid, och att nio timmar är en mycket lång tid för ett barn. Vänsterpartiet instämmer i remissinstansernas kritik. Svårigheter att få fram personal från t.ex. socialtjänsten ska inte drabba det enskilda barnet. Vi avstyrker därför förslaget.

4.4 Kvarhållande av barn för överlämning till t.ex. föräldrar eller socialtjänst

Regeringen föreslår att Polismyndigheten ska få hålla kvar ett barn som är skäligen misstänkt för brott för att skyndsamt kunna överlämna hen till föräldrarna, annan vårdnadshavare, en tjänsteman inom socialtjänsten eller någon annan lämplig vuxen person även i de fall när barnet följt med, hämtats eller frivilligt inställt sig till förhör. För samma ändamål ska Polismyndigheten få hålla kvar den som inte har fyllt 18 år och som frigges efter att ha varit anhållen eller häktad, om personen är skäligen misstänkt för brott. Den tid Polismyndigheten som längst får hålla kvar ett brottsmisstänkt barn för att skyndsamt kunna överlämna barnet till föräldrarna, annan vårdnadshavare, en tjänsteman inom socialtjänsten eller någon annan lämplig vuxen person förlängs till högst sex timmar.

Enligt särskilda bestämmelser i LUL har Polismyndigheten möjlighet att hålla kvar barn som misstänks för brott i syfte att skyndsamt överlämna barnet till föräldrarna, annan vårdnadshavare, en tjänsteman inom socialtjänsten eller någon annan lämplig vuxen person. För barn som uppnått straffbarhetsåldern men inte har fyllt 18 år kan ett sådant kvarhållande ske när barnet gripits men åklagaren har beslutat att inte anhålla den unge, eller när barnet tagits med till förhör. En förutsättning är att barnet är skäligen misstänkt för brott. När det gäller barn som inte uppnått straffbar ålder får kvarhållande ske om barnet har begått ett brott som hade kunnat ge fängelse och barnet grips på bar gärning eller på flykt från brottsplatsen. Det får också ske när ett brottsmisstänkt barn tagits med till förhör. Tre timmar gäller som en yttre tidsgräns för kvarhållandet i båda åldersgrupperna.

Några remissinstanser är positiva till att förutsättningarna för kvarhållande utökas i enlighet med förslaget, t.ex. Institutet för mänskliga rättigheter, Ecpat Sverige och Sveriges advokatsamfund, men motsätter sig däremot att tiden för sådant kvarhållande förlängs från tre till sex timmar. Ecpat Sverige menar att det i stället för att förlänga tiden måste finnas tillräcklig beredskap hos landets kommuner för att möta upp barnet på polisstationen. Kammarrätten i Sundsvall bedömer att utredningens argumentation inte ger tillräckligt stöd för åtgärderna och avstyrker förslaget. Även Civil Rights Defenders avstyrker förslaget och anser att det väcker allvarliga frågor om proportionalitet och rättssäkerhet, samt ser en risk för att barnet uppfattar socialtjänstens insatser som en förlängning av polisingripandet snarare än en stödåtgärd. Sveriges advokatsamfund anser att det bör övervägas om tiden för förlängt kvarhållande i stället kan utökas i vissa fall om det finns synnerliga skäl.

Vi står bakom förslaget om större möjligheter för polisen att hålla kvar barn för överlämning till t.ex. föräldrar eller socialtjänst. Vi föreslår dock en begränsning av regeringens förslag genom att det ska krävas synnerliga skäl att förlänga tiden från de tre timmar som gäller i dag till sex timmar när det gäller barn under 15 år.

Regeringen bör återkomma med förslag till riksdagen som innebär att det ska krävas synnerliga skäl för att polisen ska kunna kvarhålla barn under 15 år för överlämning till t.ex. föräldrar eller socialtjänst under högst sex timmar. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

4.5 Ingen placering av barn i polisarrester

Regeringen föreslår att den som inte har fyllt 18 år och som hålls kvar enligt 14 § LUL eller är skyldig att stanna kvar för förhör enligt 23 kap. 9 § rättegångsbalken får hållas i förvar i polisarrest endast om det är absolut nödvändigt.

Den 1 juli 2021 infördes en bestämmelse om att den som inte har fyllt 18 år och som är gripen eller anhållen med stöd av rättegångsbalkens regler får hållas i förvar i polisarrest endast om det är absolut nödvändigt. Regeringen tillkom bl.a. mot bakgrund av att barnkonventionen fått ställning som svensk lag. Som skäl för att införa bestämmelsen anges bl.a. att polisarresten inte är anpassad efter de särskilda behov som barn har och en placering även tillfälligtvis bör undvikas eftersom det inte är en lämplig miljö för barn att vistas i. Samtidigt konstaterades att det i undantagsfall kan finnas behov av att hålla barn i förvar i polisarrest (prop. 2019/20:129 s. 46). Syftet med det nu aktuella förslaget är att tydliggöra i lag att särskild restriktivitet är påkallad när det gäller placering av barn i polisarrest.

Vänsterpartiet har tidigare upprepade gånger krävt att inga barn under 18 år ska placeras i polisarrester (se t.ex. mot. 2020/21:90 och mot. 2024/25:1929), detta med anledning av bl.a. de skäl som anges ovan. Den som är under 18 år och anhålls bör i stället placeras under bevakning i ett förhørsrum eller liknande utrymme. Om detta inte är möjligt bör hen placeras på ett särskilt ungdomshem i stället för i en arrest.

Regeringen bör återkomma med förslag till lagändring som innebär att barn under 18 år aldrig ska placeras i polisarrester. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Gudrun Nordborg (V)

Hanna Gunnarsson (V)

Lotta Johnsson Fornarve (V)

Karin Rågsjö (V)

Jessica Wetterling (V)

Tony Haddou (V)

Maj Karlsson (V)

Håkan Svenneling (V)